

Nr 306.

Av herr Svensson i Stenkyrka m. fl., om utökning av antalet prisorter för brödsäd.

Genom beslut av 1950 års riksdag företogs vissa ändringar rörande utformningen av brödsädesregleringen för det nästkommande regleringsåret. Beslutet innebar bland annat, att fasta inlösningspriser för spannmålen icke längre skulle tillämpas, utan att i stället vissa garantipriser skulle fastställas genom avtal mellan spannmålsbolaget samt spannmålshandlare och kvarnar. Dessa garantipriser skulle uppbyggas enligt en under året successivt stigande skala och gälla endast å ett begränsat antal prisorter. På övriga orter kommo därigenom spannmålspriserna att i allmänhet understiga garantipriserna med belopp motsvarande fraktkostnaderna till närmaste prisort. För att kompensera jordbrukarna för denna sänkning av priserna skulle den genomsnittliga prisnivån för brödsäd justeras upp med ett belopp motsvarande den fraktkostnad, som jordbruket skulle få bära till följd av minskningen av antalet prisorter. Beslutet om denna ändring av systemet för brödsädesregleringen motiverades dels därmed, att det skulle möjliggöra en väsentlig rationalisering av systemet för spannmålstransporterna och dels därmed, att det ur administrativ synpunkt innebar en förenkling. I överensstämmelse med antagandet av de nya riktlinjerna för brödsädesregleringen minskades antalet prisorter avsevärt, från 108 till 15, vilka alla, med undantag av Örebro, voro belägna vid kusten. Samma system har tillämpats även under innevarande regleringsår.

I praktiken har systemet emellertid visat sig vara till nackdel för jordbruket. Jordbrukarna ha i många fall icke erhållit kompensation för fraktkostnaderna till prisorterna och således i verkligheten icke erhållit de priser för brödsäden, som de formellt varit garanterade. Uppjusteringen av den genomsnittliga prisnivån i enligt med tankegången i 1950 års förslag har icke kunnat tillgodogöra alla jordbrukare det avsedda garantipriset. Särskilt jordbrukarna i de bygder, som ligga långt från prisorterna, ha blivit missgynnade på grund av de högre fraktkostnaderna. Detta gäller framförallt Gotlands län men även Värmlands, Skaraborgs m. fl. län. Det synes oss därför nödvändigt, att antalet prisorter återigen ökas. Vid denna utökning bör tillses, att antalet prisorter och deras geografiska belägenhet avvägas så, att jordbrukarna så långt möjligt kunna tillgodogöra sig de fastställda garantipriserna på brödsäd och icke få vidkännas lägre priser på grund av höga fraktkostnader.

Med anledning av vad som sålunda anförts få vi hemställa,
att riksdagen måtte besluta att hos Kungl. Maj:t begära
utökning av antalet prisorter för brödsäd, så att jordbru-
karna i största möjliga utsträckning kunna erhålla fast-
ställda garantipriser vid försäljning av brödsäd.

Stockholm den 25 jan. 1952.

Per Svensson

i Stenkyrka.

Gunnar Larsson

i Luttra.

C. O. Carlsson

i Bakeröd.

Gunnar Ericsson

i Näs.
